

Maratoni Tor-ta-túra

Bravó Kompóth, bravó játékosok, bravó közönség! — körülbelül így lehetne összegezni a medikusok március 22-23-án megrendezett Tor-ta-túrájáról alkotott véleményünket.

A sorrend azért alakult így, mert Komáromi Zoltán — alias Kompóth — nem először főszervezője az ilyen és hasonló diákrendezvényeknek. Több éve tartó lelkesedéssel, idejét és erejét nem kímélő hévvel csinálja, — s közben végzi az egyetemet. Ebben az évben utolsó éves, s még nagyobb erőbedobással készül hivatására s vizsgáira. Illő hát köszönetet mondani neki eddigi diák hagyományt alakító, egészségügyi méreteiben realizálódó rendezvényeiért, s fel kell kérnünk őt, hogy mielőtt búcsút vesz, adjon intenciókat a jelenlegi orvostanhallgatók hasonló vénával megáldott diákjainak. Erre azért van szükség, hogy távozása után ne azért kelljen őt nosztalgikusan emlegetnünk, mert elment és nincs többé Tor-ta-túra, hanem azért, mert ő volt a példaadó, az első. Módszereit, tanácsait, tapasztalatait márcsak azért is meg kell fogadni, mert amellett, hogy orvosegyetemistákat kívánt játékra bírni, közösségi, csapatmunkára buzdítani, mindig igyekezett a város felé nyitni, s olyan mértékben bevonnak a városlakókat a játékokba, amelyre korábban nem volt példa. Ritkán volt alkalmunk megfigyelni a város különböző pontjain összesereglett ifjakat és az idősebb generáció tagjait, amint szájatva vagy derűsen mosolyogva

Toborzó

VB-t is, melynek során a gyorsaságukról híres, s medikusok által sokszor használt, egyes jelzésű szegedi villamosokat, illetve azok vezetőit kellett még gyorsabb menetre fogni. (Az eredmény alapján igazat kell adni azoknak az orvostanhallgatóknak, akik — ha sietnek inkább gyalog teszik meg az utat a Körbonctani intézetig. A gyalogos versenyzők ugyanis most is megelőzték a képességük legjavát felmutató villamosokat.

ták közönségtoborzó akciójuk során. A három helyszínen — Tarján Viztorony tér, Odesszai piac, Széchenyi tér — remek volt a hangulat, nyüzsgöttek a városlakók. A legtöbb néző az Odesszai piac téren gyűlt össze, ahol az Apáthy kollégium csapatjainak cirkuszi paródiával szórakoztatták a mintegy 500 fős közönséget. De látványos volt a Széchenyi téri csapat produkciója is. Itt a Jancsó kollégium külföldi diákjai szolgáltatták a zenés, táncos közönségcsalogató műsort. Megdolgoztatták a rendezők a kollégistákat a mondatkereső feladatban is. A nevezett mondatot („A valóságos helyzet a leírtnál jóval bonyolultabb, de az elv megértéséhez ennyi is elég.”) az Anatómia jegyzet 3. kötetének 1434. oldalán találták meg a hallgatók szenzációs gyorsasággal, ami ékes bizonyítéka a medikusok tökéletes tananyag ismeretének. Jól szórakoztak a játékosok, a zsűritagok és a közönség is az oktatási épület előtti négy személyes rollerversenyen is.

A végső összecsapásra március 23-án került sor az újszegedi Sportcsarnokban. Itt mutatták be a csapatok képviselői az előzetesen kiadott feladatok megoldási módjait. Itt láthatta a tomboló közönség a találmányok találmányát, a „flatométer” nevű készüléket (fratus=bélgáz) a fiúk rögbi mérkőzését és a frenetikus sikert arató férfi kán-kán kart. A csapatok kán-kán táncosai kidolgozott koreográfiával, megkomponált formációkban lejtették táncukat, s mutogatták fehérműiket. Sikerrük fokát jelezte az a tény is, hogy a szurkolók „csapatra való tekintet” nélkül többször is visszatapsolták a bátor és ügyes lábú fiúkat. (A közönség teljesítményét is elismerés illeti, úgy szurkoltak, ahogy az az ilyen nagyjelentőségű versengésen illik.)

A huszonegy órának hirdett verseny kissé elhúzódtott, de a 25. órában csak megszülettek az összesített pontszámok, és azok alapján a csapatok sorrendje. Ezek szerint tehát, az 1980. évi Tor-ta-túra első helyezettje az Apáthy kollégium csapata lett, s így ők kapták a 250 személyes csúki-tortát. G. R.

Feladatokra várakozó kollégisták

Kerítés-építés — fürdőköpeny-övből az oktatási épület körül

szemlélik a diákok tréfáit, s hogy a szemlélődés után ők is bekapcsolódnak — a maguk módján természetesen — az egyetemisták bolondozásaiba. Kedves színfoltja volt a városnak a villamosokon, autókban, kapukon és falakon elhelyezett toborzó plakátok sokasága, amit aztán maguk a medikusok szedtek össze — az okos szervezők egyik feladatuként — megelőzve ezzel minden, a felügyeleti szervektől várható, figyelemfelkeltést.

A játékosokat is dicséret illeti fegyelmezett magatartásukért, s a becsületesebb verseny-szellemért. Az idei Tor-ta-túra rendezője volt. Maratoni időtartamban vetélkedtek a kollégiumok csapatai, huszonegy órán át. Most, pár nappal a rendezvény befejezése és az első helyezettnek adományozott kétszázötven személyes csoki-torta elfogyasztása után megállapíthatjuk, hogy a túra népszerűsége nemhogy csappant, ellenkezőleg megnövekedett. Ami félt volt, hogy a játékosok, a játékezők és a zsűri nem bírja majd szuflával a huszonegy órás küzdelmet, s hogy lanya játszódásba torlik a verseny. De nem így történt! Ha azt nem is állíthatjuk, hogy az utolsó órákban is teljesen frissek és nettek voltak a zsűritagok és a játékezők, a vártnál mégis nagyobb volt a versengő szellem a Sportcsarnokban.

Ha pontosan számba akarnánk venni a vetélkedő versenyfeladatait, bajban lennénk. A március 22-én induló hangulatkeltő könnyűzene sugárzása után véresen komolyra fordult a helyzet. Ez érthető is volt, mert nem volt egyszerű feladat lakhatási engedélyt szerezni a Dömötör torony részére, mint ahogy a professzorok éjjel körül felcsengetése sem volt hálás dolog, s mindezt tenni egy mosolyért. Nagy kíváncsiság előzte meg a

Fesztivál előtti bemutatók

(Március 20-án este az Auditorium Maximumban rendezték meg az országos művészeti napokon Csongrád megyét képviselő amatőr-színpadok bemutató előadásait.)

Az Állatorvostudományi Egyetem hőmezővásárhelyi állatorvosi egészségügyi karának színpadja, Kopeczky László Requiem egy öregasszonyért című prózaverszűdrámáját adta elő. Előadásuk néhány szellemes beállítását eltekintve számunkra nem volt maradandó; talán jobb művet is választhattak volna. — A Tanárképző Főiskola irodalmi színpadja továbbra is a sárgát kereszte. Vámos Miklós abszurd játékának (A létra) előadását végül is tisztességgel oldották meg, — néhány valóban hatásos jelenetet teremtve.

Az Egyetemi színpad másfélórás műsorának (Nyilvántartás) egyértelműen legnagyobb érdeme Arkosi Árpád játéka: profi szintű színészi teljesítmény. De a további szereplők is kétségtelen tehetségről tettek tanúbizonyságot: a főként mozgás-sorozatból összeálló előadásban mindegyikük nehéz feladatot oldott meg. — A „Nyilvántartás” színházi „műfajának” alkalmi meghatározását az etűd-sorozatban végülük megtalálni, amely itt remek ötleteken alapul. Ezek az ötletek azonban különállóknak, „tárgyi” megvalósulásukban egymásmellett-létezőknek tetszenek. Ez nem lenne baj, ha az egymásmellett-létezés köztes állapota (nevezük megintcsak alkalomszerűen hiány-állapotnak) az előadás szervezőelemeként funkcionálna. Itt — félreértés ne essék! — nem az érték-hiány ritmikusan visszatérő jelenléte gondolunk, hiszen az előadás valójában erre alapozódott: standard (értsd: az emberiségi történetének adott fejlődési fokán társadalmilag meghatározottan egzisztáló, s adott formában érvényesnek tekintett erkölcsi) értékek megkérdőjelezése volt. Nem, hanem: az előadás, tehát a mű-egész elemei közti teret az egész művön belül — így: közvetve társadalmilag is! — érvényesen kitöltő érték-jelenlétét hiányoljuk, egy világ megteremtésének felmutatását. Mert a „Nyilvántartás” illusztratív kér-

dőjel-sorozattá vált, mint „színház”. (Ez, persze, lehet egy színházi irányzat végső célkitűzése. De: annak illusztrációját, hogy bizonyos értékeink mivé lettek a mindennapi életben, bárki föllelheti „színház” nélkül is: tessék lemenni, mondjuk, a JATE-klub március 21-i discójára!)

Nyilvánvaló, hogy az Egyetemi Színpad saját útját járja, s a társulat tehetsége mindenkit arra kötelez: a színpad kísérleteit vegye komolyan. Ebben benne foglaltatik az is: kritikusan, s ha itt röviden — a tévedés jogát fenntartva — mondhatunk véleményét, szeretnénk hitetni: a fenti megfontolásból, s korántsem önös érdekből. — A „Nyilvántartás” című előadást elemeiben művészi teljesítménynek érezzük, összességét tekintve azonban kérdeznünk kell és végtelen formában: vajon művészet-e? Így kérdeznünk pedig egy sokat idézett, de művész számára soha nem feledhető József Attila-sor értelmében kell: „az igazat mond, ne csak a valódit...”

Azért szólnunk végül (a bemutatók következteli sorrendjét felcserélve) a Medicus színpadról, mert Guy Foissy Házassági hirdetésének előadásával — ugyan teljesen hagyományos módon, mégis — színházat csináltak. Semmi mást, semmi különöset, valamit, amit jobb szó híján úgy nevezünk: színház. Attól kezdve, hogy Oláh Attila belép a Maximumba, s csak annyit mond: „Kézitesókolom!”, a néző bekerül egy másik (azaz nem valóságos, de annak egy lehetséges másaként létező) világba. Nincs más választása, persze, ha egyáltalán választani akar. Oláh Attila és Szabó Irén elmondják az embert —, mint tudjuk, most éppen két gyarló (gyilkos) embert, de hát az ember ilyen is tud lenni. És az ilyen embert hitelesen mondják el és egészen. Szóval: egy minden gyarlósága ellenére „emberi” (az embert letehetően jellemző, ahhoz tartozó) világot —, s ez a színháznak elég régi, de — talán — ma sem mellékes sajátossága. A néző számára ezért és így lesz a Medicus színpad előadása színházi élmény.

BELÁNYI GYÖRGY

Bővülnek a kapcsolatok

A JATE KISZ Bizottságának külügyi tevékenysége általában tavasszal kerül reflektorfénybe, hiszen a nyári programok szervezésénél nagyon sok egyetemi hallgató számol azzal a lehetőséggel, amit a külföldi egyetemek ifjúsági szervezetei által szervezett építőtáborok, illetve a Meissen-i Csempegyár és a Stralsundi Sörgyár biztosítanak. Ez az a terület, amely a legtöbb egyetemistát érinti. Tavaly nyáron 323 diák vett részt külföldi építőtáborban vagy munkaakcióban, idén ezt a létszámot 390 főre szeretnénk növelni.

Az, hogy idén nyáron még több utazhatunk külföldre, első sorban annak köszönhető, hogy tovább bővítettük kapcsolatainkat. Tavaly kötöttünk barátsági és együttműködési szerződést a plovdivi Paiszi Hilendarszkij Egyetem Komszomol Szervezetével, idén pedig felvettük a kapcsolatot a Temesvári Egyetem Kommunista Diákszövetségével, és a Novi Sad-i Egyetem Szocialista Ifjúsági Szövetségével. Mint minden más testvérszervezetünkkel, velük is első sorban tudományos, építőtábori, tudományos diákköri tábori, kulturális és sport területen szeretnénk csereakciókat lebonyolítani, emellett idén nyáron a temesváriakkal tervezzük 10 fős turistacserét.

Biztos sokakban felmerül a kérdés: az építőtáborokon kívül mi valósul meg ezekből a tervekben? Ebben a tanévben tudományos diákköri konferencián Brnóban, Novi Sadon vettek részt. Temesvárott és Turkuban pedig a közeljövőben fognak részt venni hallgatónk. Novemberben KISZ Bizottságunk ven-

dégeként Szegeden szerepelt a brnoi J. E. Purkyne Egyetem Dubrava Népiegyüttese; ezt a látogatást most márciusban visszogazta a JATE Néptanegyháza. Összel — első sorban a JATE SC szervezésében — Greifswaldba utazott férfi kézilabda csapatunk, a mérkőzések visszavágóira április elején kerül sor Szegeden.

A testvérszervezetekkel a kapcsolatot két formában tartjuk — hivatalos levelezés útján, (meghívólevelek, értékelések, stb.) illetve az évenkénti delegációcserék során.

Az őszi tárgyalások legfontosabb feladata az elmúlt évi, hangsúlyozottan pedig a nyári építőtáborok és táborozók munkájának értékelése, a felmerült problémák megvitatása, és a következő tanév során megvalósítható lehetőségek felmérése; míg a tavaszi tárgyalásokon köztük meg a nyári építőtáborokra, TDK táborokra, turistacserékre illetve a munkaakciókra vonatkozó szerződést. Ezeknek a szerződés-kötéseknek az eredményei idén is meg fognak jelenni az építőtábori tájékoztató füzetekben, — de ezt a lehetőséget is megragadjuk arra, hogy felhívjuk a figyelmet: idén nyáron ismét szervezzük munkaakciókat Meissenbe és Stralsundba, külföldi építőtáborozásra lesz lehetőség Brnóban, Greifswaldban, Lodzban, Odesszában és Plovdivban. Ezekbe a táborokba nemcsak táborozóknak, hanem csoportvezetőknek és tolmácsokra is szükség van.

Aki szívesen vállalna ilyen jellegű teendőket, kérjük, a kari KISZ-vezetőségeknek jelezze!

SCHULCZ HEDVIG